

Full diocesà

29 de setembre del 2019

p4 i p5 —Tota la informació sobre la primera etapa del Sínode

p7 i p8 —Octubre, mes missioner extraordinari

El fet religiós a TV3

Sempre he considerat que la Televisió Pública de Catalunya és globalment d'una gran qualitat. Així és reconegut majoritàriament al nostre país i els alts nivells d'audiència en són una prova.

Ara bé, crec que això té una clara i preocupant excepció: el tractament del fet religiós, indigne de la qualitat general d'aquesta cadena.

D'entrada, és fàcil constatar que la presència del fet religiós en els informatius i en el conjunt de la programació és realment marginal o, com a mínim, completament insuficient per la importància sociològica de la religió en el nostre país.

Segons el darrer Baròmetre de la Religiositat a Catalunya (2016), el 68% de la població catalana s'identifica amb una

confessió religiosa i almenys la meitat (50,09%) es consideren persones amb creences religioses. A més, una part significativa d'elles participa regularment en actes de culte i s'interessa pels esdeveniments i temàtiques religioses.

D'altra banda, des d'un punt de vista qualitatiu, les creences religioses no són una afició o gust qualsevol, sinó que normalment constitueixen una dimensió fonamental i decisiva de la vida dels creients.

Cada cop és més clar que les religions fan una aportació social de primera magnitud, oferint sentit a la vida de moltes persones [...]. Els mitjans de comunicació públics ho han de reflectir de forma natural i n'han d'informar objectivament.

(Continua a la pàgina 6.)

«Lluita en el noble combat de la fe i guanya't la vida eterna»

Diumenge XXVI durant l'any / Cicle C

Lectura de la profecia d'Amós

Això diu el Senyor, Déu de l'univers: «Ai dels qui viuen tranquils a Sió, dels qui es creuen segurs al turó de Samaria! S'estiren en llits de marfil, s'aclofen en els seus sofàs, mengen els anyells més tendres i els vedells engreixats a les estables, improvisen al so de l'arpa, creen com David les seves melodies, beuen el vi en grans copes, i s'ungeixen amb els perfums més fins, però no els fa cap pena el desastre de les tribus de Josep. Per això ara seran els primers en les files dels deportats; així s'acabarà l'orgia dels vividors».

(1a.4-7)

Salm responsorial

Lloa el Senyor, ànima meva.

(Salm 112)

Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu

Home de Déu, busca de practicar sempre la justícia, la pietat, la fe, l'amor, la paciència, la mansuetud. Lluita en el noble combat de la fe i guanya't la vida eterna. És per a obtenir-la que vas ser cridat i vas confessar noblement la fe en presència de molts testimonis. Davant Déu, font de tota vida, i davant Jesucrist, que sota Ponç Pilat donà testimoni amb la seva noble confessió, et recomano que guardis irrepreensible i sense falta el manament rebut, fins que es manifestarà Jesucrist, el nostre Senyor. Quan serà l'hora, farà aparèixer la seva manifestació aquell qui és de debò feliç i l'únic Sobirà, el Reis dels reis i el Senyor dels senyors, l'únic que té com a pròpia la immortalitat i habita en una llum inaccessible: Cap home no l'ha vist mai, ni és capaç de veure'l. A ell l'honor i el poder per sempre. Amén.

(6, 11-16)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús digué als fariseus: «Hi havia un home ric que anava vestit de porpra i de lli finíssim, i cada dia celebrava festes esplèndides. Un pobre que es deia Llätzer s'estava estirat vora el seu portal amb tot el cos nafrat, esperant satisfer la seva fam amb les engrunes que queien de la taula del ric. Fins i tot venien els gossos a llepar les seves úlceres. El pobre morí, i els àngels el portaren a la falda d'Abraham. El ric també morí i el van sepultar.

Arribat al país dels morts i estant en un lloc de turments, alçà els ulls, veié de lluny Abraham, amb Llätzer a la falda, el cridà i li digué: "Abraham, pare meu, apiada't de mi i envia Llätzer que mulli amb aigua la punta del seu dit i em refresqui la llengua, perquè sofreiro molt enmig d'aquestes flames". Abraham li respongué: "Fill meu, recorda't que en vida et van tocar béns de tota mena, i a Llätzer mals, però ara ell ha trobat consol i tu, sofriments. Pensa també que entre nosaltres i vosaltres hi ha una fossa immensa, tant que si algú volgués passar del lloc on sóc jo cap on sou vosaltres, no podria, ni tampoc del vostre lloc al nostre".

El ric digué: "Llavors, pare, et prego que l'enviïs a casa meva. Hi tinc encara cinc germans. Que Llätzer els adverteixi, perquè no acabin també en aquest lloc de turments". Abraham li respongué: "Ja tenen Moisès i els profetes: que els escoltin". El ric contestà: "No, pare meu Abraham, no els escoltaran. Però si anava a trobar-los algú que torna d'entre els morts, sí que es convertiran". Li diu Abraham: "Si no fan cas de Moisès i dels profetes, ni que ressuscités algú d'entre els morts no es deixarien convèncer".

(16, 19-31)

«Si no fan cas de Moisès i dels profetes, ni que ressuscités algú d'entre els morts no es deixarien convèncer»

«D'obra i omissió»

Jean Hakolimana, prev.

La davallada de la cultura cristiana no afecta solament els no creients, sinó també els creients i practicants. Això es pot comprovar en aquelles coses que la rutina mil·lenària ha acabat momificant i que ara guarneixen el nostre entorn sense, però, ni interpel·lar-nos ni transmetre'ns cap sensació. A tall d'exemple, a l'inici de la missa resem el *Confiteor* i diem: «confesso que he pecat ... de ... obra i omissió». Vet aquí que molts cristians, per justificar la seva llunyania al sagrament de la reconciliació, argumenten així: «Jo no faig mal a ningú.» Per a ells ser cristià consisteix a no fer mal a ningú. Ja és un pas. Ara bé, dit així, reduiríem al no-res el sacrifici de Jesús en la creu. Jesús no és un que va procurar no fer mal a ningú. Va lliurar la seva vida sencera per nosaltres. És veritat que no fer mal ja és una bona base, però ser cristià porta a contribuir al compromís i al lliurament, cadascú segons les seves possibilitats.

Perillosament, alguns cristians pensen seguir Jesús quan, en el fons, el seu model és aquest home sense nom de l'evangeli d'avui. No es parla en cap moment que hagi explotat el pobre Llätzer o que l'hagi maltractat o menyspreat. Hom diria que no ha fet res dolent. «No obstant això, la seva vida sencera és inhumana, ja que només viu per al seu propi benestar. El seu cor és de pedra. Ignora totalment el pobre. El té davant però no el veu. Està aquí mateix, malalt, afamat i abandonat, però no és capaç de travessar la porta per fer-se càrrec d'ell» (Pagola). Mentre la vida cristiana continuï emmirallant-se només en pecats comesos i evitats, seguirem el marge del camí obert per Jesús, el de la creu, és a dir, el de la donació total.

La imatge

Un pobre nafrat, un ric que celebra-va banquets i festes. Al pobre, els gossos li llepaven les nafres; el ric el tenia oblidat. La distància entre el ric i el pobre és immensa: ho és en l'altra vida; ho és també en aquesta.

Avui ens interessa aquesta. Com obrim els ulls per veure els nostres pobres? (que n'hi ha!). Com establir una resposta personal i comunitària a la seva necessitat?

L'home ric i Llätzer (1863). John E. Millais

Agenda

Lit. hores: Setmana II

30 dilluns

—Sant Jeroni

Za 8,1-8/Salm 101/Lc 9,46-50

1 dimarts

—Santa Teresa de Jesús Infant (Teresina)

—Sant Remigi

Comença octubre, mes consagrat a la Mare de Déu del Roser

Za 8,20-23/Salm 86/Lc 9,51-56

2 dimecres

Els Sants Àngels de la Guarda
La Mare de Déu de l'Acadèmia, a Lleida

Beat Antoni Chevrier

Ne 2,1-8/Salm 136/Mt 18,1-5.10

3 dijous

—Sant Francesc de Borja

Ne 8,1-4a.5-6.7b-12/Salm 18/Lc 10,1-12

4 divendres

—Sant Francesc d'Assís

Ba 1,15-22/Salm 78/Lc 10,13-16

5 dissabte

Tempores d'acció de gràcies i petició

—Sant Froilà

—Santa Faustina Kowalska

Dt 8,7-18/1Cr 29,10-12/2Co 5,17-21/Mt 7,7-11

6 diumenge XXVII de durant l'any / Cicle C

—Sant Bru

—Sant Marcel

Ha 1,2-3; 2,2-4/Salm 94/2Tm 1,6-8.13-14/Lc 17,5-10

Sínode Diocesà per l'esperança

Redacció

Què és un sínode diocesà?

És una assemblea eclesial convocada pel bisbe i oberta a la participació de tota la comunitat cristiana, per a discernir, escoltant l'Esperit Sant, els reptes pastorals que es presenten avui a l'Església. Cercar junts camins a recórrer en la missió i cooperar activament en les decisions: un esdeveniment de gràcia, comunió i responsabilitat per a tots.

Per què celebrem un sínode ara?

Davant aquest moment de canvi d'època i dels reptes que suposa, el bisbe ha considerat convenient de convocar un sínode per discernir junts la voluntat de Déu per a la nostra diòcesi i dur a terme la missió que li és pròpia, difonent l'Evangeli i portant les persones a trobar-se amb Crist.

Qui participarà en el Sínode?

Tots som cridats a participar-hi. Es podran constituir grups sinodals arreu

del bisbat; amb les seves aportacions s'elaborarà el document de treball a debatre en l'assemblea sinodal, formada per una àmplia representació de la realitat diocesana.

Serà de gran valor afegir el Sínode a les intencions de **pregària personal i comunitària** perquè sigui un temps de gràcia, discerniment i comunió eclesial.

Com participar-hi?

Sínode, precisament, significa fer camí junts. Tots som convidats a involucrar-nos i formar part d'algun grup sinodal que, en actitud d'escolta, discerniment, responsabilitat i comunió, faci les aportacions als temes plantejats durant el temps de consulta.

«Necessitem escoltar-nos els uns als altres perquè el que és de tots, per tots ha de ser acollit, pensat, resat, programat. El que a tots afecta, per tots ha de ser tractat» (bisbe Romà).

Com es formen els grups sinodals?

És propi que es constitueixin grups sinodals en el marc comú de la paròquia, de manera que reflecteixin la diversitat de situacions humanes i la pluralitat d'activitats i serveis. Es poden també organitzar grups sinodals en qualsevol altre àmbit: institucions, congregacions, moviments, associacions i altres realitats eclesials.

Cada grup sinodal el compondran entre cinc i quinze persones, majors de setze

Mes missioner
extraordinari

Dimarts, 1 d'octubre, a les
set del vespre, vespres a
Santa Teresa de Vic

5 –actualitat diocesana

anys. El coordinador escollit de cada grup sinodal procedirà a inscriure el grup a través del formulari de la web del bisbat (operatiu a partir del 1 d'octubre).

Com obtenir els materials de consulta i fer les aportacions?

Un cop inscrit, cada grup sinodal rebrà el reglament del Sínode, els materials de consulta i els instruments de treball amb l'antelació suficient per a fer possible l'estudi personal dels temes abans de cada reunió.

Com i on han de ser les reunions dels grups sinodals?

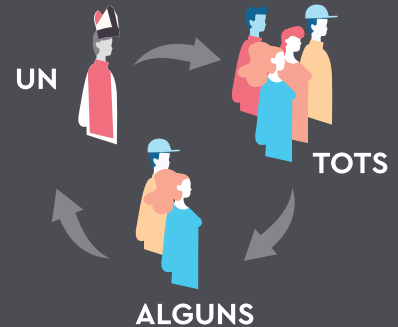
La freqüència i el nombre de reunions seran decisió de cada grup. Les parròquies han de posar a la seva disposició els locals adequats i els mitjans necessaris. Els grups sinodals han de fer el treball en un clima d'oració i de co-

munió fraterna i des de la fe en el discerniment de la voluntat de Déu. Però la inspiració no ve sola: cada membre ha d'haver estudiat prèviament cada tema. Un cop tractats tots els temes, cada grup sinodal enviarà a la Comissió del Sínode totes les propostes que consideri oportunes de ser elevades a l'assemblea sinodal.

Què es farà amb totes les propostes?

Rebudes les propostes, es procedirà a fixar les qüestions sobre les quals versaran els diàlegs de l'assemblea sinodal i que constituïran l'«Instrument de treball» per als membres d'aquesta assemblea. Del treball desenvolupat per l'assemblea sinodal en sortirà el document de conclusions que ajudarà el bisbe a discernir i subscriure les directrius concretes per a tota la diòcesi. Correuelectrònic: sinode@bisbatvic.com

SÍNODE DIOCESÀ

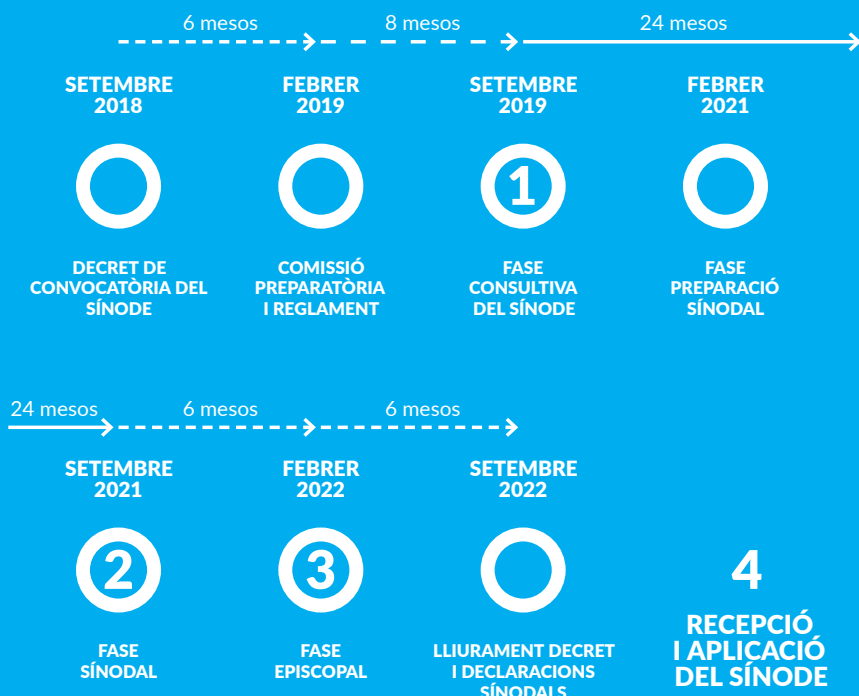
1. Els participants s'organitzen i s'inscriuen com a grups sinodals. Reben els materials de treball, es troben, pregunten, escolten i exposen les seves aportacions per a discernir allò que Déu ens demana. D'aquestes en sortirà un document de treball conjunt anomenat "instrumentum laboris".

2. L'assemblea sinodal, expressió i representació de tota la diòcesi, es reunirà en diferents sessions per debatre el document de conclusions del Sínode.

3. Després d'haver escoltat tothom i valorar la conclusió de tot el treball sinodal, el bisbe discerneix i subscriu les directrius que prendrà l'Església de Vic i n'aprova la seva aplicació.

4. Tots els cristians de la diòcesi acullen les conclusions i decrets per posar-los en pràctica.

Quin és el calendari?

La religió té una presència marginal a la televisió pública catalana

El fet religiós a TV3 (I) - Eduard Ibáñez (*)

(Prové de la pàgina 1.)

Malgrat tot això, el cert és que els continguts específicament religiosos en els canals de la televisió pública de Catalunya són sorprenentment escassos.

Aquesta marginalitat és ben palesa, sobretot si es compara amb la presència tan important i sistemàtica d'altres continguts que, tot i tenir el seu legítim interès i audiència, diria que no compten amb una adhesió o demanda popular molt més gran, com ara (per posar exemples a l'atzar) la cuina, els bolets, els castellers, el cinema, la dansa, el motociclisme, el bàsquet o els índexs de l'Íbex 35, que pràcticament cada dia visiten les pantalles (en alguns casos de manera terriblement repetitiva), per no parlar de l'omnipresència del futbol.

La informació religiosa és excepcional i irregular i no gaudeix d'espai ni secció propis en els serveis informatius (com sí que hi són per a «societat», «política», «internacional», «economia», «esports», «cultura», «el temps», «anàlisi», «comarques»...). Els reportatges dedicats o relacionats directament amb el fet religiós o amb la vida de les comunitats religioses són també molt rars.

I si es miren programes d'entrevistes o tertúlies, s'observa que, mentre les persones dedicades a l'art, l'esport, la política, el periodisme, la ciència, la cuina o l'humor tenen una presència repetida i constant, la de responsables religiosos, teòlegs i altres persones de l'àmbit religiós és completament excepcional (o inexistent en el cas de moltes confessions) i, curiosament, quan es dona, difícilment tracta pròpiament del fet religiós.

Certament, se'm dirà que hi ha una retransmissió d'una missa catòlica un cop al mes i que s'emeten dos programes dedicats específicament a l'actualitat religiosa cristiana, un de caràcter setmanal (catòlic) i un de mensual (evangèlic). Ara bé, ¿algú s'imagina que tota la presència de la cultura, la ciència, l'esport o el temps es reduís estrictament a un sol i aïllat programa mensual o setmanal en les hores de més baixa audiència?

(Continuarà.)

*** Director de Justícia i Pau a Barcelona. Membre del Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona, entitat integrada a Pax Romana Internacional. Article publicat en el seu blog de «Catalunya Religió».**

Tren missioner a Montserrat

El 19 d'octubre amb motiu del mes missioner extraordinari

Cristians Sense Fronteres, juntament amb les delegacions de Missions de les Diòcesis de Catalunya, proposen un «Tren missioners a Montserrat» en el marc del Mes Missioner Extraordinari convocat pel papa Francesc per a l'octubre del 2019, amb el suport de la Conferència Episcopal Tarraconense.

Serà un espai de trobada, amb grups de reflexió, pregària, eucaristia, testimonis missioners i una festa final de l'Enviament amb música i balls.

Són convidats a participar-hi infants i joves d'escoles i grups parroquials, com també membres de les comunitats religioses, sacerdots i missioners, famílies... de les diferents diòcesis.

Horari de la jornada:

Començarà a 2/4 de 10 del matí amb

la trobada dels grups a l'estació de Monistrol de Montserrat (cremallera). Després es pujarà al monestir en cremallera i a 2/4 d'11 hi haurà l'acolliment i una estona d'animació musical amb el grup Maria, Reina de la Pau. Llavors es faran grups de reflexió al Camí de la Creu. A 2/4 d'1, s'entrarà al santuari i es cantarà la Salve. A la 1 hi haurà l'eucaristia, seguida del dinar. A la tarda, les activitats es repartiran en grups d'adoració, animació musical pel grup Bufanúvols, testimonis i enviament. A 2/4 de 6 es preveu el final de la jornada.

Informació i inscripcions:

www.csf.es/trenmissionerdomund2019

Delegació de Missions de Vic:

tel. 938 832 655 i correu electrònic missions-vic@bisbatvic.com

Televisió

Montse Esteve dirigirà «Signes dels temps»

La periodista i redactora de TV3, Montserrat Esteve, serà la substituta de Francesc Rosaura al capdavant del programa «Signes dels temps». Esteve, periodista especialitzada en temes socials i sobre els drets humans, ja havia presentat i col·laborat amb el programa anys enrere. Com vam anunciar en anteriors edicions, Francesc Rosaura, després de dinou anys, deixava la direcció del veterà programa d'informació religiosa de la televisió pública catalana.

«Signes dels temps» es va estrenar a Televisió de Catalunya l'any 1986, gràcies a un acord entre la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV) i la Conferència Episcopal Tarraconense. Des de llavors s'ha mantingut en antena de manera contínua i s'ha convertit en un dels programes més veterans de la cadena pública catalana, amb 1.300 programes emesos, informant sobre la vida de l'Església.

Glossa

Mes missioner extraordinari

Romà Casanova, bisbe de Vic

Ja som quasi a les portes del mes d'octubre. Aquest mes sempre és, per a l'Església, un mes missioner; però per a aquest any, 2019, el papa Francesc ha convocat un mes d'octubre missioner extraordinari. El perquè és que es compleixen cent anys d'un document del papa Benet XV, *Maximum illud*, el qual és considerat com la carta magna de les missions modernes. Després de la Primera Guerra Mundial, Benet XV va donar, en aquell any 1919, un nou impuls a les missions de l'Església: les va separar clarament del colonialisme, donant protagonisme a les Esglésies locals i treballant en la formació de les vocacions natives. D'aquest impuls missioner la nostra Església de Vic n'ha donat molts i fecunds fruits.

L'objectiu del mes missioner extraordinari és renovar en tots els batejats la consciència de ser missioners. La missió, l'anunci de l'Evangelí, no és una opció del cristià. L'Església és missionera, es troba en estat de missió permanent. La nostra diòcesi de Vic, en plena immersió en el treball de l'inici del Sínode Diocesà, que ens aboca clarament a la missió evangelitzadora, vol viure aquest esdeveniment eclesial, amb senzillesa i profunditat. Se'ns demana pregària, testimoniatge, formació i solidaritat. Cada comunitat, acollint les invitacions de la Delegació

Diocesana de Missions, haurà de programar activitats dins les seves possibilitats.

Jo solament vull recordar tres activitats, per fer arribar a tothom la invitació a participar-hi. Una és l'inici del mes missioner, que s'ha de fer en la pregària. El dia 1 d'octubre és la festa de santa Teresa de Lisieux, patrona de les missions. Per això començarem el mes missioner extraordinari amb el rés de vespres en el monestir de Santa Teresa de la ciutat de Vic. Aquella noia jove, dedicada del tot al Senyor en la pregària i el silenci, amb un cor encès d'amor a Crist, vivia la missió d'una aital manera que l'Església l'ha considerada patrona de les seves missions.

Una altra activitat organitzada per totes les delegacions de missions de Catalunya és «El tren missioner», adreçat a infants, que se celebrarà a Montserrat el dissabte 19 d'octubre. L'objectiu és que els infants visquin la missió cristiana. Estigueu atents a la invitació que se us ha fet arribar, especialment els grups de catequesi de les nostres parròquies. Serà una bona preparació per a viure la jornada del Domund —aquesta és la tercera activitat—, que s'ha de viure amb molta generositat a la nostra diòcesi.

